

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

5. An sit differendus ingressus religionis propter scandalu[m], vel ut ne
Parentes turbentur? Et utru[m] opera Consilii dimittenda sint propter
scandalu[m] ex malitia, aut ob scandalum ex infirmitate ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

Et hanc opinionem ex D. Bonavent. in 4. dist. 5. art. 2. q. 1. in fine, docet Hurtado de Mendoza in 2. 2. disp. 173. sect. 17. §. 111. & seq. quibus adde Basilium Pontium de matrim. lib. 5. cap. 18. §. 6. num. 32. Lessium lib. 2. cap. 35. num. 38. & 39. Suarez de Relig. tom. 1. lib. 4. de simonia, cap. 12. n. 23. Valquez opus. de scandalo art. 8. num. 59. & alios.

4. Vnde ex his apparet posse aduultum offerre pecuniam Sacerdoti, vt illi administret Sacramentum Eucharistiae, & Pœnitentiæ, quia petit rem possibilem fieri bene, quæ si malè fit est propter malitiam Ministri, quam ego non teneor vitare cum graui meo incommodo, neque item Sacramentum emo, neque æstimo pecunia, sed tantum illa oblata allicio voluntatem Ministri. Et quidem durum est hominem cogere, vt moriatur cum tanto discrimine salutis æternæ, est enim maximè incertum vtrum exerceamus contritionem perfectam, quæ in hominibus flagitiosis est frequenter difficilis; attritio verò est multo facilior, vt maximi momenti est nihil occasionis præmittere ad securitatem salutis æternæ, ergo, &c.

Sup. hoc ex doctrina Ref. not. præterea, in fine, à vers. Vnde, & magis late in tom. 5. tr. 7. Ref. 14. §. vit.

* Sup. cōten- to in hoc §. in Ref. vit. not. præteri- ta, §. penult. post mediū, à vers. qui etiam num. 20.

5. Notandum est tamen hic pro curiosis, quòd licet Suarez hanc doctrinam admittat tantum in grauissima necessitate, tamen Hurtado *vbi supra*, §. 224. illam admittit etiam in quacumque graui necessitate, quia vbi est grauis necessitas, exculamur à vitanda occasione scandali aliorum ex malitia; item illa actio non est emptio Sacramentorum, ab illa autem externa donatione exculamur necessitatis grauitate, ob quam non comittitur simonia. Vnde quoties obligat præceptum annuæ confessionis & communionis Eucharistiae, possumus offerre pecuniam vt alliciamus voluntatem Ministri eorum Sacramentorum. Item ad accipiendum viaticum, & extremam Vnctionem: quamuis enim illa Sacramenta non sint necessaria ad salutem, sunt tamen vtilissima, illisque carere est grauissima calamitas. Item quoties aliquis est in peccato mortali, potest pecuniam offerre Sacerdoti vt illum absoluat, si ea die non sit habiturus alium, à quo absoluetur sine pecunia, est enim grauissima necessitas, quia est grauissimum malum ire cubitum in peccato mortali: multi enim sani ebant, neque viui surgunt de lecto. Item si Sacerdos priuaret aliquem frequenti vtu Sacramentorum & Missæ sacrificio, liceret tunc illum pecuniis allicere, quia est grauissimum malum Sacramentorum subsidiis carere. Item quoties aggredimur iter longum carituri Sacerdotibus. Imò quoties obligat præceptum Ecclesiasticum de audiendo Sacro, est enim grauissima necessitas obseruandi leges Ecclesie. Si verò quis sit excommunicatus, & ei a Sacerdote negetur iniuste, neque possit sine graui incommodo spiritali, aut temporali differri, potest ea vexatio redimi. Denique id licitum est in omni graui necessitate. Hæc omnia Hurtado loco citato. Verum, quia non vult esse harum opinionum primus author, ideo relinquit illas temporari maturandas, vt facio etiam ego.

RESOL. V.

At sit differendus ingressus Religionis propter scandalum, vel vt ne parentes turbentur?

Et vtrum opera consilij dimittenda sint propter scandalum ex malitia, aut ob scandalum ex infirmitate semel, aut iterum? Ex part. 5. tractat 7. Ref. fol. 23.

§. 1. **A**D hoc dubium respondet Valentia tom. 3. disp. 3. quest. 18. punct. 4. vbi sic ait. Tercio sequitur debere etiam ad vitandum scandalum infirmorum differri quoque ingressum Religionis; vt v.

g. si aliqui in sæculo autoritate & conuersatione alicuius grauis & pij viri in officio continetur lapsi, alioqui facile in aliqua peccata illo ab eis discunt, & Religionem ingrediente, teneatur tum differre ingressum, quandoquidem sine peccato potest: non tamen teneatur perpetuò à Religionis ingressu abstinere, vt rectè sentit D. Thomas art. 7. ad 4. tum esset grauissimum detrimentum spirituale. Nisi forte sequeretur alioqui grauissimum & commune scandalum in fide, aut moribus alicuius totius communitatis; tunc enim putarem durante periculo talis scandali non posse ingredi. nam ad tuendum bonum commune strictissime tenemur etiam cum quocumque detrimento spiritalis boni ad salutem non necessarij, & cum vitæ quoque corporalis cetero discrimine. Ita Valentia. Vide etiam Sayrum in *Clas. Regal. lib. 7. cap. 6. à num. 8.* & Hurtado de Mendoza in 2. 2. disputat. 173. sect. 21. §. 249. vbi fuit doctor. Vtrum opera consilij dimittenda sint propter scandalum. De quo etiam vide Suar. disp. 10. sect. 4. n. Lorcam in 2. 2. quest. 43. art. 8. numer. 11. Scandali in secl. disput. 37. num. 10. docentem ab operibus consilij non esse abstinendum ob scandalum ex malitia, at ob scandalum ex infirmitate, lenit, aut iterum. Vnde Malderus in 2. 2. quest. 43. art. 7. asserit, ne parentes turbentur ad tempus quidem rectè differri ingressum Religionis, non autem omnino omitti.

RESOL. VI.

An Clerici incedentes per ciuitatem in diebus Barchinensibus personati, vulgo Mascharati, peccent mortaliter peccato scandali?

Et an etiam non solum Clerici, sed etiam Religiosi incedentes personati recreationis causa mortificare non peccent, neque quoad rationem scandali, neque quoad præceptum iuris habitum Pernitentium illis prohibens, neque quoad habitum dimissionem ad modicum tempus; neque quoad habitum larvarum?

Et docetur, quod veniat ex sui materia omnibus est licita etiam Ecclesiasticis, quibus interdicitur tantum illa, quæ est clamorosa, & aliam, non tamen sub mortali culpa ratione Ecclesiastici præcepti, nec ratione scandali, damnata ratio fiat. Ex part. 10. tractat. 13. & Miss. Ref. 29.

§. 1. **N**egatiuè respondet Pater Vidal in *Acta Theologia moral. tit. de statu Ecclesiast. inquis. 1. num. 18. & seqq.* vbi ponit, & probat, quod ex nullo iure communi Canonico interdicitur esse dignoscitur Clericis sub culpa mortali ludum larvalem. Ita deducitur à iure ipso Canonico. Ratio est, quia in iure Canonico nullus expressè textus reperitur prohibens Clericis sub mortali ludum larvalem, & à Doctoribus nullus assignatur: ergo in iure expressè non prohibetur Clericis ludus larvarum. Nam aliàs extaret in iure talis textus. Idò Clerici personati incedentes lethalius non peccent contra ius præcepti talem ludum sub culpa mortali illis interdicens. Ex hoc inferit quod Clerici incedentes personati modeste cum debitis circumspectis mortificè non peccent peccato scandali. Ratio est, tum quia tali modo laruat incedendo non præbent aliis occasionem eorum exemplo mortali ruinæ, tum quia ex leuitate materia non insurgit graue scandalum; tum quia ob vitium, & consuetudinem, quæ vbiq; viget, vt Clerici personati aliquando